Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36559
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

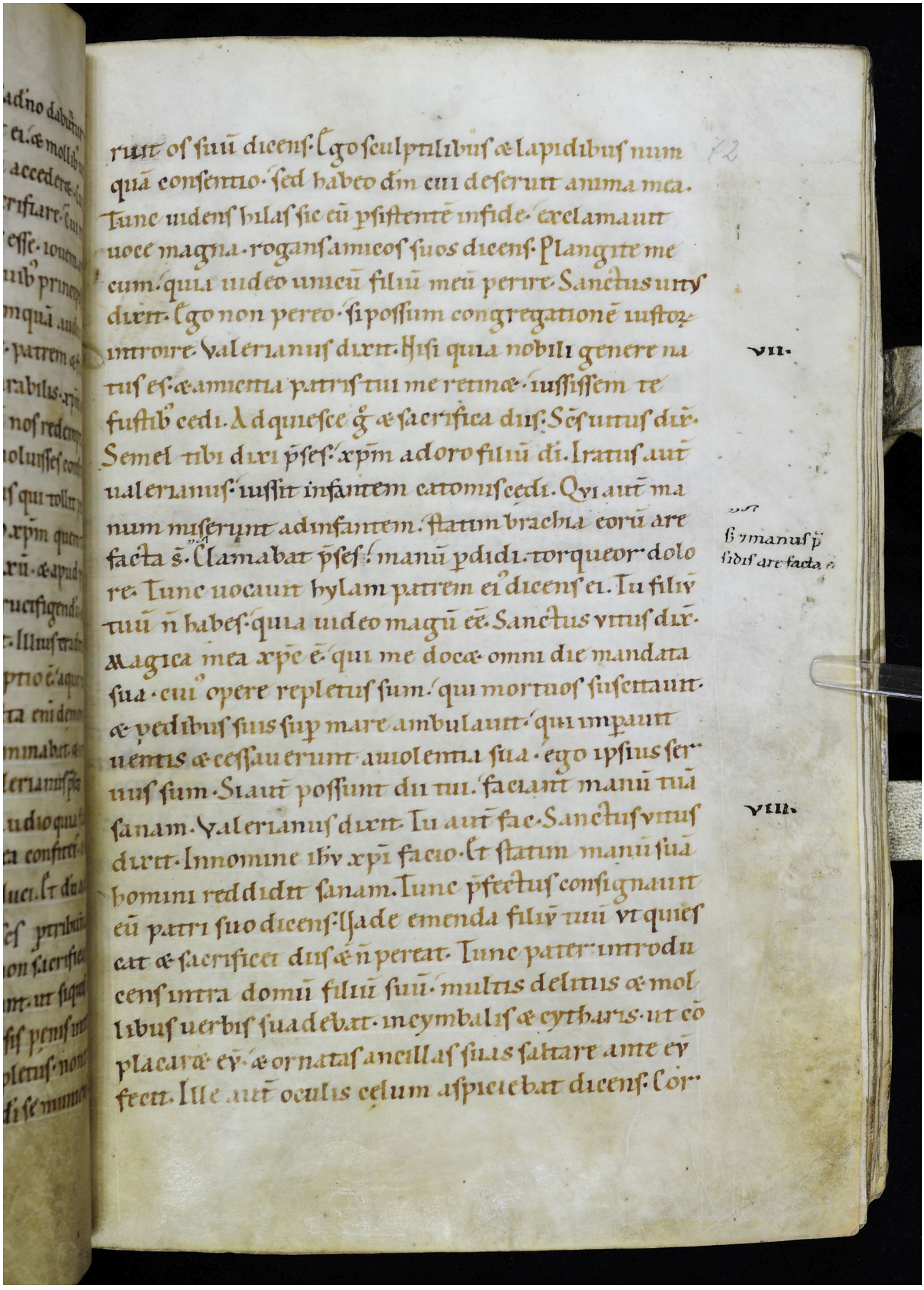

ruit os suu dicens. Ego sculptilibus & lapidibus num
qua consentio. sed habeo dm cui deseruit anima mea.
Tunc uidens hilas sic eu psistente infide exclamauit
uoce magna. rogans amicos suos dicens. Plangite me
cum. quia uideo unicu filiu meu perire. Sanctus uncs
dixit. Ego non pereo. si possum congregatione iusto-
rum introire. Valerianus dixit. Hisi qua nobili genere na
tus es. & amicta patris tui me retinae. iussissem te
fustib cedi. Adquiesce g & sacrifica dis. Sed uincus dix.
Semel tibi dixi pse. xpm adoro filiu di. Iratus aut
ualerianus. iussit infantem catomis cedi. Qui aut ma
num miserunt ad infantem. statim brachia eoru are
facta s. Clamabat pse. manu pdidi. torqueor dolo
re. Tunc uocaut hylam patrem ei dicens ei. Tu filiu
tuu n habes. qua uideo magu ee. Sanctus uitus dix.
Magica mea xpe e. qui me doce omni die mandata
sua. cui opere repletus sum. qui mortuos suscitauit.
& pedibus suis sup mare ambulauit. qui impau
uentis & cessauerunt anuolentia sua. ego ipsius ser-
uus sum. Si aut possunt dii tui. faciant manu tua
sanam. Valerianus dixit. Tu aut fac. Sanctus uitus
dixit. In nomine ihu xpi facio. Et statim manu sua
homini reddidit sanam. Tunc pfectus consignauit
eu patri suo dicens. Ysade emenda filiu tuu ut quies
cat & sacrificet dis & n pereat. Tunc pater introdu
cens intra domu filiu suu. multis delitis & mol
libus uerbis suadebat. in cymbalis & cytharis. ut eo
placare ei. & ornatas ancillas suas saltare ante ei
fecit. Ille aut oculis celum aspiciebat dicens. Cor-

VII.

VIII.